

A Salgótarjáni Járásbíróság [redacted] szám alatti ügyvéd által képviselt OTP Faktoring Zrt. 1066 Budapest, Mozsár út 8. szám alatti felperesnek – dr. Gönczi László 1027 Budapest, Margit krt. 54. szám alatti ügyvéd által képviselt [redacted] Zsolt 3100 [redacted], [redacted] [redacted] szám alatti alperes ellen 1.831.289.-Ft + járulékai kölcsöntartozás megfizetése iránti perében meghozta a következő

í t é l e t e t

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 109.000.-Ft, azaz egyszázkilencezer forint perköltséget.

Felmerült költségeit a felperes viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Balassagyarmati Törvényszékhez. A fellebbezést a Salgótarjáni Járásbíróságon kell írásban 3 példányban benyújtani, vagy szóban jegyzőkönyvbe mondani.

A Balassagyarmati Törvényszék a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a kamat megfizetésére, a perköltség viselésére, összegére a meg nem fizetett illeték megfizetésére, a teljesítési határidőre vagy az ítélet indokolására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A járásbíróság tájékoztatja a peres feleket, hogy a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a megyei bíróság a fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

I n d o k o l á s

A bíróság az eljárás adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg.

A felperes jogelődje az OTP Bank Nyrt. és az alperes 2007. december 12. napján személyi kölcsönszerződést kötöttek CHF alapon, melynek értelmében a felperes jogelődje 1.362.581.-Ft-ot folyósított az alperes részére, ennek CHF-ban kifejezett összege 9030,29.-CHF volt, a szerződéskötés napján érvényes OTP Bank által jegyzett devizavételi árfolyamot alapul véve. A kölcsön futamideje 84 hónap volt, törlesztés kezdete 2008. január 15., ezt követően minden hónap 15. napján voltak esedékesek a törlesztőrészek. Az ügyleti kamat mértéke változó, 7,5% a szerződéskötés időpontjában, a kezelési költség évi 3 %, a teljes hiteldíj mutató 16,6 %, a hitelkeret

beállítási jutalék egyszeri összege 1,95%.

A szerződés tartalmazza azt, hogy az az általános személyi kölcsön üzletszabályzattal, valamint a hirdetményekkel együtt érvényes. A kölcsön részét képezi az árfolyamkockázati tájékoztató, melyet a szerződéskötés napján az adós aláírt, ez tartalmazza azt, hogy a CHF esetében az árfolyam bármilyen irányban és bármilyen mértékben napról napra változik, ezért az esedékesség napján megfizetendő törlesztőrészlet forint összege előre nem megállapítható. Tartalmazza azt is, hogy az adós a devizában nyilvántartott személyi kölcsön folyósítását úgy kéri, hogy az árfolyam változásokból eredő kockázat jellegét teljes körűen megismerte, megértette, a felmerülő kockázat viselését vállalja.

A felek 2010. július 16. napján a személyi kölcsönszerződést módosították olyan értelemben, hogy havi fix 25.000.-Ft-ra módosult a kölcsön törlesztőrészletének összege 6 hónapon keresztül azzal, hogy a futamidőt egyidejűleg meghosszabbították, így a kölcsön lejáratára 2015. december 15-ére módosult. A szerződésmódosítás tartalmazta azt is, hogy az aláírás időpontjában az alperesnek fennálló hátralékos tartozása hozzáadásra kerül a tőketartozáshoz.

Az alperes nem tett eleget szerződés szerinti fizetési kötelezettségének. A bank 2011. november 22. napján a szerződést felmondta sima levélben. Ezt követően a felperesi jogelőd a felperesre engedményezte 2011. december 9-i fordulónappal az alperessel szemben fennálló követelését. Engedményezésről szóló értesítés ajánlott küldeményként került postázásra az alperes részére. Az engedményezés időpontjában 6.375,91.-CHF meg nem fizetett tőketartozása, 264,05.-CHF lejárt és meg nem fizetett kamattartozása, 22,36.-CHF lejárt és meg nem fizetett késedelmi kamattartozása, 81,14.-CHF lejárt és meg nem fizetett költség és egyéb járulék, mindösszesen 6.743,46.-CHF tartozása volt az alperesnek.

2015-ben a DH. törvények szerinti elszámolás megtörtént, az alperes nem jelentette be a tisztességtelenül felszámított összeget az engedményesnek. A tisztességtelenül felszámított összeg 941,06.-CHF volt.

Később a felperes és az alperes egy részletfizetési megállapodást kötött, azonban az ebben foglaltaknak sem tett szerződés szerint eleget az alperes, ezért a felperes a megállapodást 2014. január 9. napján felmondta. Részletfizetési megállapodást kötöttek a felek, amelyet újból felmondott a bank az adós nem teljesítése következtében.

2015. évi CXLV. törvény alapján 2016. januárjában sor került a tartozás forintra átváltására, ekkor az alperes tartozása 2.314.769.-Ft volt.

Személyi kölcsön üzletszabályzat 7.1. pontja szerint: „a bank a kölcsön jogviszonyon alapuló értesítéseit, felszólításait az adós szerződésben megjelölt levelezési címére küldi. Posta útján a bank által ismert címre igazoltan megküldött értesítések és felszólítások legkésőbb a postára adást követő 5. munkanapon kézbesítettnek tekintendők.”

Mivel az alperes nem tett eleget a fizetési kötelezettségeinek a felperes fizetési meghagyás kibocsátását kérte az alperessel szemben, mely kibocsátott fizetési meghagyás ellentmondás folytán perré alakult.

A perben a felperes keresetét fenntartotta 1.831.289.-Ft tőke, valamint ezután 2011. december 10-től a kifizetés napjáig a Ptk. 304. § (3) bekezdése szerinti, a szerződéses 13,75 % és a törvényes, azaz a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 1/3-ával egyező késedelmi kamat együttes összegéből álló késedelmi kamat, továbbá évi 3 %-os mértékű kezelési költség, 75.840.-Ft lejárt és meg nem fizetett ügyleti kamat, 536.419.-Ft lejárt és meg nem fizetett késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta a követelés összegszerűségét, vitatta az engedményezésről történő értesítés, illetve a felmondás kézbesítésének hatályosságát. Előadta azt, hogy az engedményezéssel követelését forintban kellett volna nyilvántartani, így mentesült volna az engedményezés időpontjától az árfolyamkockázat alól. A tisztességtelenül felszámított összeget nem jelentette be az engedményes felé, azonban a felperes követelésének helyt adásának esetén a perben beszámítással érvényesíteni kívánta. A felperes követelését összegszerűségében amiatt is aggályosnak tartotta, hogy a csatolt hirdetések egyes járulékok változásait folyamatában nem támasztják alá.

A bíróság tájékoztatta a felperest, hogy őt terheli a bizonyítási teher a követelés összegszerűségének megalapozottságát illetően, illetve neki kell bizonyítania azt, hogy a felmondást kézbesítette az alperes részére.

A bíróság a bizonyítási eljárás során személyesen hallgatta meg az alperest, vizsgálta magát a kölcsönszerződést, a kölcsön bírálati, illetve igénylőlapot, vizsgálta az üzletszabályzatot az egy darab becsatolt 2011-től hatályos hirdetményt. Vizsgálta a kölcsönszerződés felmondását, az engedményezési okiratot, a pénzügyi elszámolást, a forintosítási elszámolást. Vizsgálta a felperes által becsatolt forgalomkimutatásokat az engedményezés időpontjától.

A bíróság megállapította, hogy a felperesi jogelőd és az alperes a Ptk. 523. §-ában foglalt kritériumoknak megfelelő kölcsönszerződést kötött, megállapította, hogy a Ptk. 523. §-ában foglalt kölcsönszerződés létrejöttéhez szükséges tartalmi elemeket tartalmazó kölcsönszerződés jött létre. A kölcsönszerződés részét képező árfolyamkockázati nyilatkozat tartalmaz egy olyan kikötést miszerint az engedményezéskor az OTP Faktoring Zrt.-nek a követelést forintban kell nyilvántartani. A bíróság álláspontja szerint azonban ez nem jelenti azt, hogy ez mentesíti az alperest az árfolyamkockázat alól. Az, hogy a bank miben tartja nyilván a kölcsönt nem módosíthatja a felek által megkötött kölcsönszerződést. A feleket azok a paraméterek kötik, ahogy a kölcsönszerződést megkötötték, amiben megállapodtak. Ily módon a bíróság álláspontja szerint ez a kikötés nem mentesíti az alperest az árfolyamkockázat alól, nem azt jelenti, hogy az ő tartozása ezt követően forintban áll fenn, nem pedig CHF-ban.

A becsatolt forgalmi kimutatásokból a bíróság megállapította, hogy az alperes nem tett eleget szerződésszerűen törlesztési kötelezettségének, hátralékba került. Így jogszerű volt a felperesi jogelőd részéről a kölcsönszerződés felmondása. Ugyanakkor a becsatolt felmondási okirat kézbesítést a felperes nem igazolta, nemcsak a kézbesítését, hanem a postára adását sem.

A Ptk. 321. §-a szerint a felmondás a másik félhez intézett címzett jognyilatkozat, amely a szerződést megszünteti. A Ptk. 214. §-a szerint a szerződési nyilatkozat, ha azt írásban tették, hatályosságához szükséges, hogy az a másik félhez megérkezzen. A felmondási címzett nyilatkozat kézbesítése, illetve hatályosulása ügydöntő kérdés, tekintettel arra, hogy a felperes felmondása következménye az, hogy a tartozás egy összegben esedékessé válik és a teljes tartozás után követelhető a késedelmi kamat, ezért kiemelt fontossága van annak, hogy a felmondás hatályos legyen, ugyanis csak hatályos felmondáshoz fűződhetnek az imént említett jogkövetkezmények.

Tekintettel arra, hogy a Ptk. szabályai diszpozitívak, e körben is a felek megállapodása az irányadó.

A hivatkozott üzletszabályzat kézbesítési vélelmet állít fel, akként rendelkezik a 7.1. pontban, hogy: „A bank által igazoltan megküldött azon értesítések és felszólítások legkésőbb a postára adást követő ötödik munkanapon kézbesítettnek tekintendők, amely értesítések és felszólítások a kölcsön jogviszonyon alapulnak.”

A bank felmondása az üzletszabályzatban foglalt kritériumoknak sem felel meg, ugyanis a bank nem tudta igazolni azt, hogy kézbesítette, illetve igazoltan elküldte az alperes részére a felmondást, ugyanis az iratokhoz nem került becsatolásra sem tértivevény, sem pedig ajánlott küldeményként történő postára adás, az azt igazoló ajánlási ragszám. A bíróság álláspontja szerint a felperesi jogelőd általi felmondás nem tekinthető hatályosnak, ahhoz nem kapcsolódhat az a jogkövetkezmény, hogy a tartozás egy összegben esedékes és a teljes tartozás után követelhető a valamennyi ügyleti és késedelmi kamat.

A hatályos felmondást nem pótolja az sem, hogy később az alperes egyéb módon tudomást szerezhetett arról, hogy szerződését felmondták.

Az alperes részére 2015. áprilisában megküldött elszámoló levél tartalmazza azt, hogy a bank a kölcsönt felmondta. Az alperes számára magából a fizetési meghagyásból nem derül ki, hogy a tartozása felmondott, ugyanis nem tartalmazza a fizetési meghagyás ezt a kitételét. Az engedményezési értesítő sem tesz említést arról, hogy lejárt tartozás engedményezéséről van szó. A bíróság álláspontja szerint amennyiben ezekből az okiratokból ki is derülne, hogy felmondott kölcsönről van szó akkor sem pótolnák magát a felmondást, mint jogi aktust ezek az okiratok. Ezek az okiratok ugyanis értesítések, nem a kölcsönszerződés megszüntetésére irányulnak.

Mindezek mellett a bíróság rámutat arra, hogy felperes követelését összességében a hirdetmények kontinuitásával sem tudta alátámasztani, ugyanis csak 2011. évtől hatályos hirdetményt csatolt, amely a költségek változását tartalmazza, így a kimutatások összességében folyamatosságában

szintén nem alátámasztott.

Az engedményezéssel kapcsolatban a bíróság rámutat arra, hogy nincs annak jogi relevanciája, hogy a kötelezett mikor kapta kézhez az értesítést, ugyanis az engedményezés, mint követelés átruházás, az engedményező és az engedményes között létrejövő megállapodás, a kötelezettek az engedményezésről történő értesítése annyiban releváns, hogy a kötelezett az értesítést követően csak az engedményesnek teljesíthet. Az engedményezés tényét maga az alperes sem vitatta, maga is előadta azt, hogy az engedményezés után is eszközölt befizetéseket az OTP Faktoring javára.

Minderre figyelemmel a bíróság a felperes keresetét elutasította.

Mivel a felperes pervesztes lett köteles a saját költségeit viseli és a Pp. 77-78. §-ai alapján az alperesi oldalon felmerült perköltség megfizetésére is köteles, melyet a bíróság a 32/2003. IM rendelet alapján állapított meg és amely nem tartalmaz ÁFA-t.

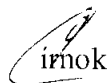
Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 233. §-án alapszik.

Salgótarján, 2017. február 16.

dr. Kazinczi Ildikó s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

írnök